

ת"פ 11402/08/16 - מדינת ישראל נגד רון נחום

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 11402-08-16 מדינת ישראל נ' נחום(עציר)
לפני כבוד השופט איתן קורנהאוזר

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

רון נחום

הנאשם

הכרעת דין

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977.

בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 1.8.16 בסמוך לשעה 20:50, בבית כנסת ברחוב קריניצי 4 רמת גן (להלן: "בית הכנסת"), איים הנאשם על משה פוקס (להלן: "המתלונן") אשר ביקש מהנאשם לעזוב את המקום בשל צעקות מצידו, בכך שאמר לו: "אני אזיין את אמא שלך ואת אבא שלך ואני אזיין אותך, אני אגמור אותך".

בהמשך, בשעה 21:00 לערך, שב הנאשם אל בית הכנסת ואיים על המתלונן בכך שאמר לו: "אני אגמור אותך היום, אני ארצח אותך".

2. הנאשם כפר במיוחס לו, וטען שלא איים על המתלונן. לפיכך, נשמעו ראיות.

במסגרת פרשת התביעה, העידו מספר עדים על נסיבות המקרה: המתלונן בעצמו, אמנון כץ, משה בן מערבה, ויצחק דינין. עוד העיד, השוטר לביא צורפי, אשר הגיע אל זירת האירוע ועיכב את הנאשם. בנוסף, הוגשו הודעת הנאשם במשטרה ודו"ח עיכובו.

במהלך פרשת ההגנה העיד הנאשם, והוגשו דיסק המתעד שיחה עם מוקד המשטרה, מזכרים לגבי שיחה עם עד פוטנציאלי והודעתו של המתלונן.

יש לציין, כי לאחר דיון ההוכחות הראשון, לא הסכים הנאשם להמשיך ולהיות מיוצג על ידי ב"כ, עו"ד פינקלמן. על אף נסיונות ליצוג הנאשם על ידי שני סנגורים נוספים, סירב הנאשם לקבל סיוע משפטי, ולפיכך המשך הדיון נעשה תוך שהנאשם מייצג את עצמו.

טיעוני הצדדים

3. המאשימה טענה, כי גרסת המתלון לגבי איומים מצד הנאשם, נתמכת בעדויותיהם של עדים נוספים, אשר אינם מכירים את הנאשם היכרות אישית קרובה. עוד הפנתה לכך שהנאשם טען כי הוא זה שאיים ולא אים, כך לאורך כל חקירתו, אך בבית המשפט הוסיף לגרסתו תנועת אגרוף מצד המתלון לעברו ותגובה של "אזהרה" מצידו במילים "משה תיזהר, אני אזיין אותך".

4. הנאשם ביקש ליחס משקל רב לכך שהמתלון סירב לבצע עימות איתו, וטען כי הדבר מתועד במזכר הנמצא בחומר החקירה (המזכר לא נמצא ולא הוגש). בנוסף, טען לגבי עדי התביעה הנוספים, כי לא נכחו באירוע מתחילתו, והיו מוטים על ידי אדם בשם אריק אשר שימש כגבאי בית הכנסת ועימו היה לנאשם ויכוח בבוקרו של יום האירוע.

דין והכרעה

5. עדי התביעה הותירו רושם אמין ומהימן, תיארו את התנהלות הנאשם לאורך תקופה שקדמה לאירוע, כאשר הדברים המיוחסים לנאשם בכתב האישום מאפיינים התנהלות זו. לא מצאתי כל הגזמה בעדויות אלה, אשר השתלבו היטב זו בזו, בלא שניתן להצביע על סתירות או קשיים בקבלתן, כפי שיפורט להלן.

המתלון העיד כי הוא מתגורר מעל לבית הכנסת, שמע "**צעקות, בלאגן, עם צעקות של רצח**" (עמ' 8 ש- 20 לפרוט'), צלצל למשטרה, ירד אל בית הכנסת, אמר לנאשם לצאת ממנו וכן שהמשטרה במקום. בתגובה, הנאשם ברח מהמקום. בהמשך, הנאשם שב אל בית הכנסת ואמר למתלון "**אני ארצח אותך ואת אמא שלך וכו'**" (עמ' 8 ש- 30 לפרוט'). המתלון פירט בהמשך, כי הנאשם אמר לו: "**אני אזיין את אמא שלך ואת אבא שלך ואני אזיין אותך ואני אגמור אותך**" (עמ' 9 ש- 22 לפרוט'). המתלון התקשר שוב למשטרה, אך הנאשם שב ונמלט. לאחר ששוטרים אשר הגיעו אל המקום עזבו, שב הנאשם אל בית הכנסת, המתלון הזעיק שוב שוטרים, וכשהגיעו אל המקום - הצביע המתלון על הנאשם. המתלון הבהיר בעדותו כי בכל אחד מהמפגשים באותו יום עם הנאשם, אים עליו הנאשם כי ירצח אותו (עמ' 9 ש- 10-13 לפרוט').

המתלון נחקר ארוכות, בעיקר לגבי אירועים אחרים הקשורים לנאשם, אותם הזכיר במהלך עדותו הראשית, אך לא נמצאו סתירות או תהיות המקשות על מתן אמון בגרסתו.

6. עדות המתלון, נתמכת ומוצאת חיזוק וביסוס בעדויות עדי התביעה האחרים, אשר נחשפו לחלקים שונים של ההתרחשויות המתמשכות שתוארה על ידי המתלון.

אמנון כץ העיד, כי ישב סביב שולחן בבית הכנסת והבחין במתלונן מחוץ לחדר. בשלב זה, ראה את הנאשם מגיע ואומר למתלונן **"אני אזיין אותך"** (עמ' 2 ש- 16 לפרוט'). אמנון שב על תיאור זה פעם נוספת במהלך עדותו בבית המשפט (עמ' 2 ש- 19-23 לפרוט'), ופירט בהרחבה, בתשובה לשאלות ב"כ הנאשם, את התנהלות הבריונית של הנאשם בבית הכנסת, לאורך תקופה ארוכה (עמ' 3 ש- 5-7, 18-21, עמ' 5 ש- 30 לפרוט'). לצד זאת, העיד כי כלל לא הכיר את הנאשם לפני כן, וכן אישר כי כשפגש את הנאשם ברחוב, בעת שהנאשם התנהג באופן רגוע, נהג לשוחח איתו (עמ' 5 ש- 27-29 לפרוט'). עדות זו תומכת בעדות המתלונן לגבי דברי האיומים אותם היפנה הנאשם כלפיו, וכן בתיאור אופי התנהגותו האלימה. עדות זו הותירה רושם אמין, כאשר העד אמנון כץ תיאר חלק מסוים בלבד מהאירוע, ולא היסס לאשר כי לצד התנהגות אלימה מצד הנאשם, לעיתים התנהג באופן רגוע.

העד משה בן מערבה, העיד כי הגיע לבית הכנסת לאחר ששמע מחבר שהנאשם השתולל במקום ועזב לאחר שהמתלונן **"סילק אותו"** (עמ' 21 ש- 27 לפרוט'). כאשר הגיע לבית הכנסת, הנאשם לא היה במקום, אך כעבור מספר דקות עמד מחוץ למקום ואמר למתלונן **"אני אזיין אותך"** (עמ' 21 ש- 30 לפרוט'). לגבי המתלונן, העיד בן מערבה כי לא עשה דבר מיוחד אלא אמר שיזמין משטרה (עמ' 22 ש- 1 לפרוט'). אף עדותו של עד זה הותירה רושם אמין, כאשר העיד רק על חלק קטן לו היה עד מתוך האירוע המתמשך, ואף אישר כי הנאשם לא התקרב אל המתלונן ולא נקט באלימות פיזית (עמ' 23 ש- 9-11 לפרוט').

עד נוסף, יצחק דינין, העיד על כך שהגיע להעביר שיעור בבית הכנסת והבחין באחד המשתתפים בורח מהמקום. כשנכנס לבית הכנסת, היה במקום רק הגבאי אסי שתיאר באוזניו התנהלות של הנאשם כלפי המתלונן. בהמשך, הגיעו למקום המתלונן והנאשם, והעד יצחק שמע את המתלונן צועק אל הנאשם **"תיזהר אני אזמין לך משטרה"** (עמ' 24 ש- 5 לפרוט'). העד שמע את הנאשם, **"צעק עליו מילים שאני לא יכול להגיד אותם כאדם דתי, גם במשטרה לא אמרתי את המילים, בשום אופן. זה מילים בסגנון של 'בן זונה' ויותר חמור מזה, וגם אני אעשה לך דברים. היה שם ממש פחד... משה פוקס כל הזמן צעק לו שהמשטרה בדרך ושייזהר"** (עמ' 24 ש- 6-10 לפרוט'). בנוסף, העיד כי המשתתפים בשיעור פחדו מאד מהנאשם (עמ' 24 ש- 26 לפרוט').

באופן דומה לעדויות כל עדי התביעה, גם עדותו של העד יצחק דינין התאפיינה באיפוק, בצמצום התייחסותו לחלק מסוים באירוע ואף חוסר ציטוט מדויק של הדברים שנאמרו על ידי הנאשם. עד זה אישר, כי הנאשם מעולם לא רב איתו מחוץ לשיעורים. אף בלא ציטוט המילים המדויקות אותן הטיח הנאשם במתלונן, עדות זו שזורה היטב בכל עדויות עדי התביעה, אשר תיארו את התנהגותו האלימה של הנאשם ואת דברי האיומים כלפי המתלונן.

7. בהודעתו תחת אזהרה, תיאר הנאשם את ההתרחשויות, תוך פירוט של הדברים אשר נאמרו בינו לבין המתלונן, ולא אמר דבר ממנו משתמע כי נקט באיום כלשהו כלפי המתלונן. הנאשם אף נשאל באופן מפורש, האם אמר למתלונן ש"זיין אותו" והשיב: **"לא אמרתי לו דבר כזה"** (ת/ש- 49). כך, הוסיף בהמשך: **"לא קיללתי אותו ולא איימתי עליו"** (ת/ש- 51). אף בתגובתו לכתב האישום, טען הנאשם שלא איים על המתלונן. רק לאחר שנשמעו עדי התביעה, אשר העידו כולם כי שמעו את הנאשם אומר

למתלון "אני אזיין אותך", דברים המשתלבים עם עדות המתלון, בחר הנאשם בקו הגנה אחר וטען בעת חקירתו הנגדית כי אמר למתלון **"תיזהר אני אזיין אותך"** (עמ' 37 ש- 22-23 לפרוט'). כאמור, גרסה זו מנוגדת לדברים המפורשים שאמר בהודעתו במשטרה. על מנת להסביר מילים אלה, הוסיף הנאשם, אף זאת לראשונה בעת חקירתו הנגדית בבית המשפט, כי בטרם אמר מילים אלה למתלון, המתלון **"התקרב אליי בצורה מאיימת, הוא הרים את היד בצורת אגרוף"** (עמ' 37 ש- 22 לפרוט'). יודגש, כי דברים אלה לא הופיעו בגרסתו המפורטת של הנאשם לאירוע בעת חקירתו תחת אזהרה, על אף הפרטים הקטנים עליהם עמד בהודעה זו (ת/2), וכן לא הופיעו בתגובתו לכתב האישום ובעדותו הראשית בבית המשפט. הנאשם הסביר כי אמר **"תיזהר, אני אזיין אותך. אני אזיין אותך זה איום, תיזהר זה אזהרה"** (עמ' 39 ש- 9 לפרוט').

גרסה מתפתחת ומתפתלת זו של הנאשם, תומכת בגרסת עדי התביעה לגבי דברי האיומים שהשמיע הנאשם כלפי המתלון.

8. הנאשם העיד על כך שבשל איומים מצד המתלון, עלה אל ביתו והזעיק משטרה. לטענתו, **"המוקדנית אמרה לי לרדת ולחכות לניידת בצומת, לא להתקרב למשה ולא לריב איתו"** (עמ' 34 ש- 18 לפרוט'). באופן זה, ביקש הנאשם להסביר מדוע על אף שהוא זה שאיום על ידי המתלון, המתלון התקשר למשטרה לפניו: **"הטלפון היה בבית, הוא התקשר לפניי, כי הייתי בלי טלפון"** (עמ' 37 ש- 31 לפרוט'). במהלך עדותו בבית המשפט, עמד הנאשם על כך שבית המשפט ישמע את תיעוד הקלטת השיחה שלו עם מוקד המשטרה, על מנת לשמוע כי המוקדנית ביקשה ממנו לרדת מביתו ולהמתין לניידת (עמ' 38 ש- 1-4 לפרוט'). לבקשתו, תיעוד זה הוגש כמוצג הגנה (נ/1). האזנה להקלטת השיחה, מעלה כי מוקדנית המשטרה לא אמרה לנאשם לרדת ולחכות לניידת, אלא אמרה כי היא שולחת ניידת משטרה, ובתשובה לשאלת הנאשם האם לחכות "שמה", ענתה: "תחכה באזור, לא לריב איתו". לא ניתן למצוא חיזוק באותה הקלטה, לדברי הנאשם לפיו עלה אל ביתו על מנת להתקשר, ומכאן נובע פער הזמנים בין הזמנת ניידת המשטרה על ידי המתלון לבין שיחת הנאשם אל מוקד המשטרה. הנאשם הביע תמיהה רבה על כך שעוכב על ידי שוטר הסיוור, על אף שהוא זה שהזעיק משטרה. לדבריו, **"כשהניידת הגיעה, נופפתי להם, הצבעתי על הבחור. לתדהמתי, השוטר הודיע לי שאני מעוכב ושאתי אצטרף אליו לניידת, שאגיע לתחנה"** (עמ' 34 ש- 20-21 לפרוט'). אף תיאור זה, נועד לתמוך בגרסת הנאשם כי הוא היה קורבן העבירה, ולכן, לאחר שהזעיק ניידת משטרה, נופף לעברה והצביע על "החשוד", הוא המתלון. גרסה זו עומדת בסתירה לעדות השוטר לביא צורפי, אשר העיד ש**"המודיע שוב פוקס הצביע לי על החשוד, בשיחה עם החשוד הוא טען שלא היה שום דבר, המודיע קם על רגל שמאל, משהו שקשור ללחם, שהוא זרק איזה שהוא לחם ועושים משהו נגדו"** (עמ' 6 ש- 22-23 לפרוט').

9. הנאשם הסביר בעדותו בבית המשפט, כי הרקע לוויכוח הוא רצונו להחליף את הגבאי אריק בעוזר הגבאי אסי (עמ' 33 ש- 22 - עמ' 34 ש- 3, עמ' 34 ש- 13, עמ' 35 ש- 28-29 לפרוט'). עוד טען, כי בשלב הראשון של האירוע, בו המתלון ביקש לסלק אותו מבית הכנסת, נכח אסי במקום: **"היינו רק אני, אסי ומשה"** (עמ' 36 ש- 15 לפרוט'). הנאשם התייחס בסיכומיו לכך שלא נגבתה עדות מאסי: **"העד העיקרי אסי לא מגיע למסור עדות, אז הם באמת לא יכולים להגיע לחקר האמת, והתיק**

הזה נופל. אני מבקש שהתובע יגיש את המזכרים שניסו להזמין את אסי והוא לא הסכים..." (עמ' 41 ש- 20-21 לפרוט'). מזכרים אלה, שהוגשו כמוצגי הגנה, על כל המשתמע מכך, מחזקים אף הם את ראיות התביעה. מהמזכרים עולה, כי אסי מסר שלא הגיע למסור עדות כיוון שהוא "מפחד מאד", פוחד מהנאשם אשר "מתפרץ וצועק על בני אדם". אסי אף אישר, כי "אנשים ממש מפחדים ממנו, אם זה הרבנים ואם זה אנשים שהוא פותח עליהם פה כל שניה ומה שהיה אתמול הוא בא לבית כנסת בערך ב- 20:30 והתחיל לצעוק על משה פוקס אשר הזמין משטרה והם התעמתו אחד עם השני ורון בסוף ברח" (נ/א2).

סוף דבר

עדויות עדי התביעה תומכות האחת בשניה ומציגות תמונה ראייתית מבוססת לאירוע המתמשך, איומים בפגיעה שלא כדין בכוונה להפחיד את המתלונן. לעומת זאת, עדות הנאשם בלתי אמינה, מתפתחת, נסתרת בראיות אחרות, לרבות גרסאות קודמות של הנאשם בעצמו, ואך מוסיפה ומבססת את עוצמת ראיות התביעה.

לפיכך, אני קובע כי הוכח למעלה מספק סביר, שהנאשם ביצע עבירת איומים כנגד המתלונן. אני מוצא את הנאשם אשם ומרשיעו בעבירה זו.

ניתנה היום, י"ח אדר תשע"ח, 05 מרץ 2018, במעמד הצדדים